

Explaining the model of collective security in the politics of the Islamic Republic of Iran

Meysam Hadipour^{*}|Zahra Baba Ali²

Abstract

One of the issues of countries is providing national security, so that national governments always seek to provide security for the preservation and development of their country; Even some political thinkers have said that the existential philosophy of the government is to maintain security and the reason of the country and a government is to protect the privacy of security; Countries in the past and present have used different behavioral patterns to maintain and achieve national security. One of the patterns that is of interest to ensure security is the pattern of collective security; in this article, an attempt will be made to investigate this with thematic analysis What is the place of the collective security pattern in the politics of the Islamic Republic of Iran? The results of the research show that in the opinions and thoughts of the leaders of the Islamic Republic of Iran on the one hand and the upstream documents on the other hand; as influential sources on the politics of the Islamic Republic of Iran; Directly and indirectly, there are codes and components indicating attention and emphasis on the collective security pattern to ensure national interests and security.

Keywords: Collective security, Islamic Republic of Iran, politics, leaders of the Islamic Revolution

1. PhD in Political Geography, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran.
meysamhadipoor54@yahoo.com
- 2.Master's degree, business management.

Publisher: Imam Hussein University

Authors

This article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0).

تبیین الگوی امنیت دسته جمعی در سیاست جمهوری اسلامی ایران

میثم هادی پور^{۱*} | زهرا بابا علی^۲

چکیده

یکی از مسائل کشورها تأمین امنیت ملی است به طوری که دولت‌های ملی همواره در صدد تأمین امنیت برای حفظ و پیشرفت کشور خود هستند؛ حتی برخی از اندیشمندان سیاسی، فلسفه وجودی دولت را حفظ امنیت و سبب کشور و یک دولت را پاسداری از حریم امنیت عنوان کرده‌اند؛ کشورها درگذشته و حال برای حفظ و کسب امنیت ملی الگوهای رفتاری متفاوتی را مورداستفاده قرار داده‌اند یکی از الگوهای که برای تأمین امنیت موردنوجه است الگوی امنیت دسته جمعی است؛ در این مقاله تلاش خواهد شد با روش تحقیق تحلیل مضمون به بررسی این نکته پرداخته شود که الگوی امنیت دسته جمعی در سیاست جمهوری اسلامی ایران چه جایگاهی دارد؟ نتایج تحقیق نشان می‌دهد که در آراء و اندیشه‌های رهبران جمهوری اسلامی ایران از یک سو و استاد بالادستی از سوی دیگر؛ به عنوان منابع تأثیرگذار بر سیاست جمهوری اسلامی ایران؛ به صورت مستقیم و غیرمستقیم کدها و مؤلفه‌هایی دال بر توجه و تأکید بر الگوی امنیت دسته جمعی جهت تأمین منافع و امنیت ملی وجود دارد.

کلمات کلیدی: امنیت دسته جمعی، جمهوری اسلامی ایران، سیاست، رهبران انقلاب اسلامی

۱. نویسنده مسئول: دانش آموخته دکتری جغرافیای سیاسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

meysamhadi poor54@yahoo.com

۲. کارشناسی ارشد، مدیریت بازرگانی

ناشر: دانشگاه جامع امام حسین (ع)

© نویسنده‌گان

این مقاله تحت لیسانس آفرینشگی مردمی (Creative Commons License- CC BY) در دسترس شما قرار گرفته است.

مقدمه

اندیشه‌های رهبران کشورها به طور اجتناب ناپذیری در جهت گیری‌های مختلف آنها تأثیر به سزایی دارد بررسی آراء و اندیشه‌های رهبران کشورها خطوط راهنمای سیاست‌های کلان و نشان-دهنده نگرش آنها نسبت به سیاست‌ها و تعین کننده اولویت‌های آن کشورها می‌باشد. در ساختار سیاسی نظام جمهوری اسلامی ایران نقش و جایگاه رهبری از بالاترین درجه اهمیت برخوردار بوده و طبق اصل صد و هفتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، رهبری منتخب خبرگان، ولایت امر و همه مسئولیت‌های ناشی از آن را بر عهده خواهد داشت که طبق اصل صد و ده قانون اساسی تعیین سیاست‌های کلی نظام و نظارت بر حسن اجرای سیاست‌های کلی نظام از جمله این مسئولیت‌ها می‌باشد؛ بنابراین لازم است بیانیه‌ها، فرمان‌ها، مصاحبه‌ها و سخنرانی‌های رهبران جمهوری اسلامی مورد واکاوی قرار گیرد البته اگر بنا بر آن باشد مستقیماً به دنبال واژه امنیت دسته‌جمعی در آراء و اندیشه‌ای رهبران جمهوری اسلامی ایران باشیم ممکن است به این نتیجه برسیم که ایشان رویکردی در باب امنیت دسته‌جمعی ندارند؛ اما اگر زوایا و کدهای مرتبط با امنیت دسته‌جمعی را در اندیشه و آراء رهبران جمهوری اسلامی ایران مورد واکاوی قرار دهیم مشخص خواهد شد که ایشان در حوزه امنیت دسته‌جمعی چه رویکردی دارند. آنچه ما در این پژوهش در پی پاسخ به آن هستیم جایگاه امنیت دسته‌جمعی در آراء و اندیشه‌های امام خمینی (ره)، مقام معظم رهبری و استناد بالادستی مورد تأیید رهبران انقلاب اسلامی است. بدین منظور، در مقاله حاضر ابتدا به اختصار به توصیف و تعریف امنیت و امنیت ملی پرداخته می‌شود سپس مفهوم امنیت دسته‌جمعی و مباحث مرتبط با آن تبیین می‌شود و در پایان جایگاه امنیت دسته‌جمعی را در منظر امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری (مدظله) مورد بررسی قرار می‌گیرد.

مبانی نظری پژوهش

الف) امنیت و امنیت ملی

باری بوزان امنیت را از نظر لغوی حفاظت در مقابل خطر (امنیت عینی)، احساس ایمنی (امنیت ذهنی) و رهایی از تردید (اعتماد به دریافت‌های شخصی) بیان می‌کند. (بوزان^۱: ۵۲؛ ۱۳۷۸)

¹ buzan

ولفرز^۱ امنیت به معنای نبود تهدید علیه منافع اساسی کشور است. (مشیرزاده، ۱۳۸۹: ۱۸۳) «ولفرز» امنیت ملی را به طور عینی به معنای فقدان تهدید نسبت به ارزش‌های مکتبه و به طور ذهنی به مفهوم فقدان ترس از حمله به این ارزش‌ها می‌داند. (ماندل، ۱۳۸۷: ۴۱) لوسیانی^۲ امنیت ملی را به توانایی مقاومت در برابر تجاوز از خارج از کشور تعریف کرده است. (luciani, 1989: 151)

ب) الگوهای رفتاری تأمین امنیت ملی

الگوهای رفتاری رویکردهایی هستند که بازیگران مختلف سیاسی بر پایه اصول چندگانه جغرافیا، سیاست، قدرت و منفعت نسبت به یکدیگر اتخاذ می‌کنند. این الگوها توسط بازیگران مختلف اعم از دولت‌ها، رهبران سیاسی، نهادهای دینی و نظایر آن نسبت به یکدیگر اعم از دوست یا دشمن، رقیب یا همکار اتخاذ می‌شود و سطوح جغرافیایی و یا قلمروهای فضائی الگوهای مذبور شامل سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی می‌باشد. (حافظنیا، ۱۳۸۵: ۳۲۴) الگوی امنیتی یکی از الگوهای رفتاری بازیگران در سطح روابط بین‌الملل (منطقه‌ای و جهانی) که باهدف تأمین امنیت و پیگیری منافع امنیت ملی کشور در سطح و فضای جغرافیایی مورد هدف طراحی، ساماندهی و به مورد اجرا گذاشته می‌شود. (هادی‌پور و حافظنیا، ۱۳۹۷: ۱۴)

الگوهای رفتاری که بازیگران برای تأمین امنیت ملی خود به کار می‌گیرند را می‌توان در تقسیمات زیر تعریف کرد:

- **الگوی امنیت خوداتکایی:** الگویی که در آن یک کشور برای تأمین امنیت به توانایی‌های خود متکی است.
- **الگوی امنیت دوچانبه:** الگویی که بر اساس نیازهای امنیتی دو کشور جهت مقابله با تهدیدات مشترک شکل می‌گیرد.
- **الگوی امنیت دسته‌جمعی:** الگویی که در آن، کشورها موافق رعایت هنجارها و مقررات خاصی برای حفظ ثبات و در صورت لزوم همراهی با هم برای جلوگیری از تجاوز هستند.

(Kupchan, 1995, 52)

1 Wolfers
2 luciani

امنيت دسته جمعي^۱

الف) تعریف و تشریح امنیت دسته جمعی

در واقع امنیت دسته جمعی نامی بود که توسط طراحان نظم نوین جهانی بعد از جنگ جهانی اول، به نظامی برای حفظ ثبات و در صورت لزوم همکاری با یکدیگر برای جلوگیری از تجاوز تعريف کردند. (کلاد، ۱۳۸۲: ۲۸۶) معنی امنیت دسته جمعی ساده است و مقصد آن به طوریکه از نامش پیداست تدارک دیدن امنیت برای تمامی ملل می باشد. (ارگانسکی، ۱۳۴۸: ۲۷۹) در تعريفی دیگر معنای اساسی پیمان امنیت دسته جمعی آن است که کشور های عضو یک پیمان امنیت دسته جمعی مفروض می پذیرند در صورتی که یکی از اعضاء یا چند نفر عضو و یا بعض اعضاء از جانب کشور یا کشورهایی که عضو آن پیمان نیست / نیستند مورد حمله قرار گیرد/گیرند اگر حمله و تجاوز انجام شده با تعاریف به عمل آمده از تجاوز به هموند خود را حمله و تجاوز به خود تلقی کرده، و به طور دسته جمعی به مقابله با متتجاوز برخیزند (موسوی شفاهی، ۱۳۸۷: ۲۶۵) در مجموع منظور از نظام امنیت دسته جمعی یک سیستم نهادی منطقه ای -جهانی یا تربیتی امنیتی چندجانبه است که به موجب یک معاهده بین المللی شکل گرفته و بر اساس آن دولت های عضو سیستم موافقت می کنند که حمله و تجاوز یک دغدغه همگانیست و باید به طور دسته جمعی با آن مقابله کنند یعنی اعضای پیمان هنگامی که با یک تهدید خارجی مشترک روپر و شوند با هم متحد می شوند یا در مواردی که حمله نظامی متوجه یکی از اعضایشان شد به کمک آن عضو می شتابند. (کرمی، ۱۳۷۳: ۷۵۳)(Thompson, 1953: 753) امنیت دسته جمعی به دو دلیل مهم دارای اهمیت است. نخست اینکه بسیاری از مشکلات کنونی جهان فراتر از ظرفیت یک کشور جهت حل و فصل آن است و دوم اینکه امنیت رقابتی مورد نظر واقع گرایان موفق نبوده است. (moodie, 2000, 8) همچنین صاحب نظران امنیت دسته جمعی معتقدند الگوی امنیت دسته جمعی؛ توازن موثر را در برابر متتجاوزان فراهم می کند و باعث گسترش اعتماد و همکاری می شود. (Kupchan, 1995, 54) از سوی دیگر مزیت همکاری امنیت دسته جمعی زمانی است که یک ائتلاف بزرگ در برابر دشمن مشترک برای رسیدن به اهداف مشترک تشکیل می دهد. (gleason, 2005: 278).

¹ Collective security

ب) گرایش به امنیت دست جمعی

گرایش به امنیت دسته جمعی ناشی از مسائل زیر است:

۱) کاهش روزافزون بودجه های دفاع ملی

۲) ماهیت وسیع تر بسیاری از تهدیدات نظامی جهانی و خطراتی که عموما از مرزهای ملی فراتر می روند.

۳) استاندارد شدن و انتشار فن آوری دفاعی، همراه با جهانی شدن صنایع دفاعی و نقل و انتقال فراینده تسليحات در سطح بین المللی که الگوی فوق را تسهیل می نماید. (ماندل، ۱۳۸۷: ۷۶)

ج) شرایط ایجاد و موقفیت امنیت دسته جمعی

مورگنتا^۱ سه شرط عمدۀ را برای ایجاد و موقفیت امنیت دسته جمعی در نظر گرفته است:

شرط اول: امنیت دسته جمعی باید قادر به بسیج به موقع چنان قدرت نظامی باشد که به هنگام تهاجم، دولت‌های مورد هجوم قرار گرفته بتوانند در مقابل مهاجم یا مهاجمان ایستادگی کنند تا بدین ترتیب وضع موجود حفظ گردد.

شرط دوم: حداقل کشورهایی که قدرت آنها در مجموع، نیازها را تأمین می کنند باید از امنیتی که باید از آن دفاع کنند برداشتی یکسان داشته باشند.

شرط سوم: کشورهای عضو باید منافع سیاسی ملی خود را که موجبات جدایی و شکاف بین آنها را فراهم می کند؛ تابع منافع مشترک کل کشورها کنند. (مورگنتا، ۱۳۷۴: ۶۸۵)

د) اهداف امنیت دسته جمعی

❖ **حفظ صلح:** یکی از مأموریت‌های مهم الگوی امنیت دسته جمعی حفظ صلح است و تلاش می کند تا با فراهم نمودن آمادگی‌های نظامی و ایجاد نظامهای کنترل و نظارت زمینه‌های هر گونه تجاوز را از بین برد یا تضعیف کند. این دو جنبه نوعی بازدارندگی در برابر متجاوز و نیز ارتقای سطح اعتماد و اطمینان در میان اعضاء را در پی دارد. (عبدالله خانی، ۱۳۸۹: ۴۷۹)

❖ **احیای صلح:** بازگرداندن صلح مهم ترین وظیفه الگوی امنیت دسته جمعی است. مقابله با تجاوز نظامی علیه یکی از اعضاء در مجموعه وظایف اصلی چنین نظامی قرار دارد و چنانچه نظام

¹ Morgenthau

مبتيٰ بر امنيت دسته جمعي نتواند بر اين مهم جامه عمل پيوشاند. هويت آن به شدت خدشه دار خواهد شد و در صورت تكرار از بين خواهد رفت و يا به نهايٰ تشريفاتي تبديل خواهد شد.

❖ ايجاد صلح: اين هدف در پيٰ جلوگيري از بازگشت جنگ پس از پاياني افتن است و اغلب اقداماتي را شامل مي شود که پس از پيان جنگ برای پشتيباني از فرائيندها و ساختارهای سياسي، اقتصادي و اجتماعي جامعه جنگ زده صورت مي گيرد تا اينکه خطر بازگشت جنگ را کاهش دهد. (عبدالله خاني، ۱۳۸۹: ۴۷۸-۴۸۳)

روش‌شناسي پژوهش

در اين پژوهش از منابع كتابخانه‌اي و روش تحليل مضمون استفاده مي شود همچنین در اين پژوهش برای بررسی جايگاه الگوي امنيت دسته جمعي در نگاه امام خميني (ره) كتاب صحيفه نور به عنوان مرجع اصلی انتخاب گردیده که اين كتاب ۲۲ جلدی مجموعه يانيه ها، فرمان ها، مصاحبه ها و سخنرانی های سياسي، اجتماعي و فرهنگي امام خميني (ره) را شامل مي شود، همچنین برای تبيين جايگاه الگوي امنيت دسته جمعي در نگاه مقام معظم رهبري مجموعه يانيه ها، فرمانها، مصاحبه ها و سخنرانی های ايشان در فاصله زمانی بين سال هاي ۱۳۶۸ تا سال ۱۴۰۲ مورد بررسی و تجزيه و تحليل كيفي قرار مي گيرد.

ياfته‌های پژوهش

۱-۴- آراء و اندیشه‌های امام خميني (ره)

با تأمل در کلام و آراء امام خميني (ره) در تبيين جايگاه امنيت دسته جمعي، محورهای زير استخراج شد که به تحليل آنها مي پردازيم.

۱-۴- ۱- هم پيماني و اتحاد ممالک اسلامي

حضرت امام (ره) همواره خواهان تشکيل جبهه واحد علیه دشمنان مشترك اسلام و کشورهای اسلامي هستند. ايشان وحدت واقعی بين دولت‌های اسلامی را ضامن بقای اسلام و عزت و شرف مسلمانان مي دانند و ريشه همه نابساماني ها و سوءاستفاده قدرت‌های بیگانه در بلاد اسلامی را ناشي از اختلاف و عدم اتحاد مسلمانان ارزیابی نموده و براین باورند برای حفظ منزلت کشورهای اسلامی باید در يك جبهه واحد دفاعي قرار بگيرند:

"ما برای چندمین بار به دولت‌های اسلامی، خصوصاً دولت‌های منطقه روی آورده و از آنان می‌خواهیم و قاطع‌انه به آنان تذکر می‌دهیم که برای حفظ شرف و جان و ناموس و مال ملت‌های اسلامی پیا خیزند و با ما و دولت سوریه و فلسطینی‌ها متحد شده و در صفت واحد از عزت و شرف اسلام و عرب دفاع کنند." (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۱۶: ۳۶۳)

امام خمینی (ره) صراحتاً سیاست ج.ا. ایران را هم پیمانی با تمام دول اسلامی جهت مبارزه با صهیونیست‌ها، اسرائیل و استعمارگرانیان می‌داند و آمادگی ایران جهت دفاع از اسلام، ممالک اسلامی و استقلال ممالک اسلامی اعلام می‌دارند.

"ما برای دفاع از اسلام و ممالک اسلامی و استقلال ممالک اسلامی در هر حال مهیا هستیم. برنامه ما که برنامه اسلام است. وحدت کلمه مسلمین است، اتحاد ممالک اسلامی است. برادری با جمیع فرق مسلمین است در تمام نقاط عالم، هم پیمانی با تمام دول اسلامی است در سراسر جهان مقابل صهیونیست، مقابل اسرائیل، مقابل دول استعمارطلب." (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۱: ۳۳۶)

۱-۲-۴- روابط دوستانه با کشورهای اسلامی و منطقه

در جهان امروز کشورها برای تأمین نیازهای خود نیازمند همگرایی و تعامل با کشورهای دیگر هستند در واقع هیچ کشوری نمی‌تواند در انزوا و بدون برقراری ارتباط با کشورهای دیگر توسعه و رشد پیدا کند حضرت امام در توصیه‌های خود به داشتن روابط دوستانه با دولت اسلامی با همه ملت‌ها و دولت‌هایی که احترام دولت اسلامی ایران را رعایت می‌کنند؛ سفارش می‌کند.

"اسلام با همه کشورهایی که در جهان هستند می‌خواهد که دوست باشد و دولت اسلامی با همه ملت‌ها و با همه دولت‌ها می‌خواهد که تفاهم و ارتباط صحیح داشته باشد در صورتی که آنها متقابلاً احترام دولت اسلامی را مراعات کنند" (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۸: ۱۱۴)

امام خمینی (ره) ضمن اعلام موضع صلح‌طلبی ایران نسبت به کشورهای منطقه به ویژه کشورهای حوزه خلیج فارس؛ مکرراً در تلاش هستند تا سیاست برادری و همکاری ایران نسبت به کشورهای مناطق پیرامونی را تبیین نمایند.

"تاکنون کراراً ما به این دولت‌های منطقه تذکر داده‌ایم که با شما نمی‌خواهیم بجنگیم" "ما می‌خواهیم که با همه این کشورهای اسلامی و خصوصاً این‌هایی که در منطقه هستند، در خلیج هستند و در اطراف خلیج هستند، می‌خواهیم برادر باشیم، می‌خواهیم همه آنها با هم دست به هم

بدهیم." "ما چقدر به این کشورهای منطقه باید بگوییم که بابا، ما به شما کار نداریم، شما ببایید و با ما برادری کنید تا همه باقدرت های بزرگ مقابله کنیم و کشورهای خودمان را نجات بدهیم." (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۱۶: ۳۹۱)

ایشان تصویرسازی ها و اتهاماتی که به ج.ا.ایران در حوزه توسعه طلبی و کشورگشایی نسبت داده اند را صریحاً رد می کنند و داشتن روابط صلح طلبانه و دوستانه با کشورهای اسلامی و منطقه را سیاست ج.ا.ایران می دانند:

"بار دیگر به کشورهای منطقه اعلام می کنیم که جمهوری اسلامی علی رغم اقتدار روزافزون خود در صحنه های سیاسی و نظامی و علی رغم پشتیبانی توده های میلیونی مردم، هیچ گاه در صدد توسعه و کشورگشایی نبوده ایم و همواره در صدد آئیم که با کشورهای اسلامی و منطقه، در صلح و آرامش روابط دوستانه داشته باشیم" (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۲۰: ۳۲)

معظم له در پاسخ به سؤال مجله عربی المستقبل درباره روابط با همسایه های عرب؛ علاقه ج.ا.ایران به ملت های همسایه و مسلمان عرب و نزدیکی هر چه بیشتر به این ملت ها را بیان داشتند: جواب: علاقه ما با ملت های همسایه و مسلمان عرب دارای ویژگی های خاص اسلامی است؛ لذا ما خواستار نزدیکی هر چه بیشتر این ملت ها با هم می باشیم. این استعمار و دست اجانب است که میان این مسلمانان اختلاف اندخته و می اندازد. (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۴: ۳۳۷)"

۱-۳-۴- همکاری دفاعی - امنیتی با کشورهای اسلامی و منطقه

در عصر حاضر کشورها برای تأمین امنیت خود راهکارهای متفاوت و متناسبی راه اتخاذ می کنند؛ یکی از راهکارهایی که کشورها برای تأمین امنیت ملی و رفع تهدیدات به کار می گیرند همکاری های دفاعی - امنیتی با کشورها در سطوح منطقه ای و جهانی است در همین پیوند امام (ره) دولت های کشورهای اسلامی را به داشتن یک ارتش مشترک دفاعی توصیه می کنند و در صوت عدم تحقق آن، به کشورهای منطقه توصیه می کنند طرح یک ارتش مشترک برای دفاع از کشورهای اسلامی را در دست مطالعه و شکل گیری داشته باشند.

"دولت های کشورهای اسلامی با پشتیبانی ملت ها توانند یک ارتش مشترک دفاعی بیش از صد میلیونی تعلیم دیده ذخیره و یک ارتش ده ها میلیونی زیر پرچم داشته باشند که بزرگ ترین قدرت را در جهان به دست آورند و اکنون که این حاصل نیست، دولت های اسلامی منطقه و

حوالشی آن می‌توانند یک ارتش ذخیره ده‌ها میلیونی و یک ارتش بیش از ده میلیونی تحت پرچم برای دفاع از کشورهای اسلامی داشته باشند که این نیز فوق قدره است و امید است دولت‌های منطقه با قطع نظر از زبان و نژاد و مذهب فقط تحت پرچم اسلام در این امر فکر کنند و طرح آن را بریزنند." (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۱۸: ۹۴)

معظم له در رابطه با حمایت ج.ا. ایران از کشورهای اسلامی اذعان دارند که در بروز حوادث تحمیلی سیاسی - نظامی از ناحیه استکبار جهانی باقدرت و نفوذ خود آنها را رفع و در جهت کنترل و نفوی سلطه سیاسی شرق و غرب در جهان اسلام تلاش خواهد نمود.

"جمهوری اسلامی ایران مایل است بر اساس حفظ وحدت و حمایت از منافع کشورها و ملت‌های اسلامی آنان را در مشکلات یاری نماید و در بروز حوادث تحمیلی سیاسی - نظامی از ناحیه استکبار جهانی باقدرت و نفوذ خود آنها را رفع و در جهت کنترل و نفوی سلطه سیاسی شرق و غرب برنامه‌ای دقیق و قوی ارائه دهد." (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۲۰: ۳۳۱-۳۳۰)

ایشان معتقدند کشورهای اسلامی باید با همه امکانات و وسایل لازم به دفاع از منافع مسلمین اقدام کنند و در این راستا به عنوان یکی از مراجع دینی دفاع از ممالک اسلامی را جز واجبات می‌دانند.

"مسلمانان باید با همه امکانات و وسایل لازم به مقابله جدی و دفاع از ارزش‌های الهی و منافع مسلمین برخیزند و صفووف مبارزه و دفاع مقدس خویش را محکم و مستحکم نمایند." (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۲۰: ۳۱۵) "ممالک اسلامی را باید حفظ کرد، دفاع از ممالک اسلامی جزء واجبات است." (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۹: ۲۰۳)

امام خمینی (ره) در پاسخ به سؤال اهمیت خلیج فارس و اقیانوس هند؛ براین باورند که امنیت منطقه خلیج فارس باید به دور از نفوذ ابرقدرت‌ها و صرفاً توسط مردم منطقه تأمین شود.

سؤال: شما برای ایران چه اهمیتی را در خلیج فارس و اقیانوس هند قائل هستید؟

جواب: اهمیت استراتژیکی منطقه غیر از اهمیتی است که برای کسانی که چشم طمع به منطقه دوخته اند، دارد. ما بر اساس حفظ آزادی و استقلال بدون قبول نقش ژاندارمی، با سایر مردم منطقه امنیت آن را حفظ خواهیم کرد و مانع نفوذ ابرقدرت‌ها خواهیم شد. (صحیفه نور، ۱۳۷۹، ج ۴: ۵۰۹)

۲-۴-آراء و اندیشه‌های مقام معظم رهبری(مدظله)

با تأمل در کلام و آراء مقام معظم رهبری در تبيين جايگاه امنيت دسته جمعي، محورهای زير استخراج شد که به تحليل آنها می‌پردازيم.

۱-۴-ایجاد مجموعه‌های جديد و حضور فعال و موثر در مجموعه‌های

فعلي جهان

سازمان‌ها و مجموعه‌های بین‌المللی به مثابه يکي از بازيگران مهم و مولفه‌های تأثيرگذار در نظام بین‌الملل اهميت ويزه‌اي را در معادلات امنيتی جهان دارا می‌باشند. مقام معظم رهبری (مدظله) به عنوان سکان‌دار هدایت کشور در حوزه بین‌المللی معتقدند که همکاری با مؤسسات و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی باید گسترش يابد و می‌فرمایند:

"ما به‌سوی همسایه‌های خلیج‌فارس که منطقه عمده نفتی دنیا متعلق به اين مجموعه است همیشه دست دوستی دراز کرده‌ایم؛ الان هم با آنها دوستیم و دست دوستی دراز می‌کنیم و اعتقاد ما اين است که کشورهای حوزه خلیج‌فارس باید پیمان دفاعی مشترک داشته باشند و باید با هم همکاری کنند. برای دفاع از این منطقه مهم نباید امریکا و انگلیس و بیگانگان و دیگران و طمع‌ورزان بیانند؛ خود ما باید امنیت این منطقه را حفظ کنیم؛ و این با همکاری کشورهای خلیج‌فارس ممکن است." (حسيني خامنه‌اي^۱، ۱۳۸۶/۰۱/۰۱)

ايشان ضمن حمایت مکرر از همکاری‌های منطقه‌ای براین باور هستند که کشورهای منطقه می‌توانند سازمان‌های منطقه‌ای را شکل دهنند یا از طریق همکاری مشترک در تصمیم‌گیری و جهت‌دهی این سازمان‌های نقش مؤثری داشته باشند؛ لذا می‌فرمایند:

ما می‌توانیم مجموعه‌های متناسب ایجاد کنیم. ما در آسیا، در خاورمیانه، در مجموعه کشورهای اسلامی، در کشورهای اسلامی منطقه شرق عالم و احیاناً در مجموعه‌های دیگری، می‌توانیم فعال و مجموعه‌ساز باشیم. جمهوری اسلامی می‌تواند همین مجموعه‌های فعلی جهانی را به این سمت و آن سمتی که درست است، هدایت کند. (حسيني خامنه‌اي^۲، ۱۳۷۰/۰۴/۱۸)

مقام معظم رهبری در رابطه با توجه به سازمان‌های منطقه‌ای و تلاش برای همکاری بیشتر با اين

سازمان‌ها افزودند:

۱-بيانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوى

۲-بيانات در دیدار مستولان وزارت امور خارجه

پرداختن به همکاری‌های منطقه‌ای - همین کارهایی که الان انجام می‌گیرد؛ اکو، شانگهای و... چیزهای لازمی است. ما این چیزها را باید با جدیت دنبال کنیم و همت بگماریم. (حسینی خامنه‌ای^۱، ۱۳۸۵/۰۳/۲۹)

معظم له با اعتقاد به مشارکت جمعی در تأمین امنیت خلیج فارس، حضور مداخله گرانه قدرت‌های بزرگ به ویژه آمریکا را حضوری آشوب ساز و موج ناامنی در منطقه تعییر نموده و در همین چارچوب ارتباط با کشورهای حوزه خلیج فارس را فراتر از رابطه صرف می‌داند و به ترتیبات و سیستم امنیتی و دفاعی مشترک می‌اندیشدند:

"مگر ما اجازه می‌دهیم که یک قدرت استکباری مت加وز بخواهد در منطقه اسلامی ما و در خلیج فارس که امروز دنیا به خلیج فارس احتیاج دارد و خلیج فارس متعلق به مسلمانان است حضور داشته باشد؛ در ترتیبات امنیتی اینجا دخالت بکند؛ مگر ملت ایران و ملت‌های منطقه مرده‌اند؟! مگر این ملت‌ها اجازه می‌دهند که امریکا در این منطقه سیستم امنیتی درست کند و بخواهد در امر آمدورفت کشتی‌های نفتی و کارهای دیگری که مردم این منطقه دارند، نظارت و دخالت بکند؟.

(حسینی خامنه‌ای^۲، ۱۳۶۹/۱۰/۱۹)

در باب تعاملات خارجی و سیاست‌های بین‌المللی ضمن تأیید اقدامات دولت در حوزه ارتباط با همسایگان و حل مناقشات؛ خواستار تبدیل این مناقشات به همکاری هستند. در همین رابطه معظم له در ارتباط با تفاهم‌نامه‌ها و سندهای همکاری خواستار اجرایی شدن آنها می‌باشد و می‌فرمایند:

این سیاستی که شما اتخاذ کرده‌اید که عبارت است از ارتباط با همسایگان، بسیار سیاست خوبی است، این را باید دنبال کرد. ما باید با هیچ یک از همسایگانمان مناقشه نداشته باشیم؛ باید سعی کنیم مناقشه‌ای وجود نداشته باشد. هر چه مناقشه هست، تبدیل بشود به همکاری؛ ارتباط با قاره‌های مختلف؛ آمریکای جنوبی، آفریقا، آسیا، شرق آسیا، همه‌جا. این سیاست ارتباط متعدد و متنوع با کشورهای مختلف، با خصوصیاتی که دارند از لحاظ سیاسی، از لحاظ اقلیمی، از لحاظ

۱. بیانات در دیدار مسئولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی

۲. بیانات در دیدار مردم قم

امکانات اقتصادی، فرهنگی و غیره، کار درستی است. عضویت در دو پیمان مهم بین المللی (۴) در فاصله کوتاه، موقیت خیلی خوبی بود در باب تعاملات خارجی و سیاست‌های بین المللی هم من دو سه سفارش می‌کنم نکته مهم این است که ما در ارتباطات با کشورهای مختلف فرصت‌هایی داریم؛ این فرصت‌ها را بشناسیم و از این فرصت‌ها به وقت استفاده کنیم. دوّم [اینکه] تفاهم‌نامه‌هایی که انجام می‌گیرد، سندهای همکاری‌ای که انجام می‌گیرد و امضا می‌شود، روی کاغذ نماند.

(حسینی خامنه‌ای^۱، ۱۴۰۲/۰۶/۰۸)

یکی از مهم‌ترین مناطق ژئوپلیتیکی پیرامونی ایران منطقه خلیج‌فارس می‌باشد این منطقه در اندیشه فرماندهی معظم کل قوا از اولویت‌های همکاری‌های دفاعی و امنیتی ایران محسوب می‌شود. معظم له معتقدند امنیت خلیج‌فارس تکلیفی است بر دوش ملت‌هایی که گردآگرد این منطقه مهم جهانی زندگی می‌کنند:

" خلیج‌فارس متعلق به ملت‌های ساکن خلیج‌فارس است. امنیت خلیج‌فارس تکلیفی است بر دوش ملت‌هایی که گردآگرد این منطقه مهم جهانی زندگی می‌کنند؛ و ساحل طولانی کشور جمهوری اسلامی ایران بی‌شک سهم بسیار مهمی در حفظ امنیت این منطقه بر عهده دارد و ما این سهم را به فضل الهی ایفا خواهیم کرد؛ و این تکلیف تاریخی و وظیفه جغرافیایی و منطقه‌ای ماست. (حسینی خامنه‌ای^۲، ۱۳۷۰/۱۰/۱۲)"

ایشان همچنین درباره نقش قدرت‌های فرامنطقه‌ای در سیستم امنیتی منطقه خلیج‌فارس بیان داشتند:

" این زمزمه‌هایی هم که امروز سران رژیم امریکا راجع به امنیت منطقه می‌کنند، باید بدانند که ملت‌های منطقه، این حرف‌ها را به‌هیچ‌وجه جدی نخواهند گرفت و به آن اعتمای نخواهند کرد. شما چه کسی هستید که از آن طرف دنیا بیایید، برای منطقه خلیج‌فارس تعیین تکلیف کنید؟! منطقه خلیج‌فارس، متعلق به ملت‌های همین منطقه است. امریکا حق ندارد هیچ‌گونه دخالتی در امنیت این منطقه و سیستم امنیتی آن داشته باشد. (حسینی خامنه‌ای^۳، ۱۳۶۹/۱۲/۱۱)"

^۱بیانات در دیدار رئیس جمهور و اعضای هیئت دولت

^۲بیانات در مراسم صبحگاه نظامی پایگاه نیروی دریایی ارتش

^۳بیانات در دیدار افسران مختلف مردم

۴-۲-۲- اتحاد و همکاری کشورهای اسلامی

همگرایی در جهان اسلام و نیاز به اتحاد و اتفاق نظر میان مسلمانان از مهم ترین ضروریات جوامع اسلامی در عصر حاضر است. در اصل حفظ منافع و امنیت کشورهای اسلامی در پناه یکپارچگی ملل و دولت‌های آنها است و هویت اجتماعی فرهنگی آنها ایجاب می‌کند که تمام فرقه‌ها و نحله‌ها دوشادوش یکدیگر برای حفظ کیان اسلام پیا خیزند و چنانچه کشورهای اسلامی موقعیت ویژه‌ای خود را در جهان درک نمایند با رعایت عامل ژئوپلیتیک، ژئواستراتژیک، و ژئو اکونومیک می‌توانند همگرایی و همبستگی میان جهان اسلام را تقویت نمایند و مقدمات تبدیل شدن به یک قدرت اثرگذار جهانی را فراهم کنند. (هادی پور، ۱۳۹۱: ۱-۴) از نظر ایشان اتحاد بدین معناست:

منظور ما از اتحاد، تفاهم است؛ تفاهم بین دولت‌ها؛ تفاهم بین کشورها؛ همکاری بین اعضای ائت اسلامی و دولت‌های اسلامی؛ همدلی آنها با یکدیگر و تحت تأثیر اغراض دشمنان قرار نگرفتن. این منطقه حساس خلیج فارس؛ منطقه حساس خاورمیانه؛ کل منطقه اسلامی که منطقه بسیار حساسی در جغرافیای عالم و جغرافیای سیاسی عالم است باید با یکدیگر تفاهم کنند؛ با هم باشند و همدل باشند. (حسینی خامنه‌ای^۱، ۱۳۷۲/۰۱/۰۴)

معظم له در دیدار میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی و جمعی از مسئولان نظام اتحاد را یک تکلیف، حکم، فریضه قطعی می‌دانند:

مسلمان‌ها باید با هر عامل مخالف وحدت و ضد وحدت مقابله بکنند؛ این یک تکلیف بزرگ برای همه ما است. وحدت به معنای تکیه بر مشترکات است. ما مشترکات زیادی داریم؛ میان مسلمانان، مشترکات بیش از موارد اختلافی است؛ روی مشترکات باید تکیه کنند. (حسینی خامنه‌ای^۲، ۱۳۹۲/۱۰/۲۹)

مقام معظم رهبری (مدظله) در تبیین معنی وحدت به همیاری در برابر دشمنان مسلم و مشترک اشاره می‌کنند و می‌فرمایند:

وحدت به معنی ارتباط فکری و عملی است؛ به معنی تزدیک شدن دل‌ها و اندیشه‌ها و جهت‌گیری‌ها است؛ به معنی هم‌افزایی علمی و تجربی است؛ به معنی پیوند اقتصادی کشورهای

۱. این نتایج در دیدار کارگزاران نظام

۲. این نتایج در دیدار مسئولان نظام و میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی

اسلامی است؛ به معنی اعتماد و همکاری دولت‌های مسلمان است؛ به معنی همیاری در برابر دشمنان مسلم و مشترک است. (حسینی خامنه‌ای^۱، ۱۴۰۲/۰۴/۰۶)

از نظر معظم له برای جمهوری اسلامی ایران وحدت یک حرکت تاکتیکی نیست و بلکه راهبردی و به معنای واقعی کلمه معتقد به لزوم اتحاد امت اسلامی است. ایشان از یک سو اتحاد را عدم تعرض و ضربه نزدن کشورهای اسلامی به یکدیگر و از سوی دیگر اتحاد در مقابل دشمن مشترک می‌دانند. علاوه بر این مقام معظم رهبری (مدظله) بالاترین نشانه راهبردی بودن اتحاد را در هم‌افزایی کشورها و ملت‌های اسلامی در ابعاد مختلف همچون امنیت می‌بینند:

"جمهوری اسلامی به معنای واقعی کلمه معتقد به لزوم اتحاد امت اسلامی است. بعضی‌ها تصوّر می‌کنند یا وانمود می‌کنند که این یک تاکتیک سیاسی است؛ نه، این جور نیست؛ این یک ایمان قلبی است؛ البته وحدت مراتبی دارد؛ اتحاد دنیای اسلام مراتبی دارد؛ پایین‌ترین مرتبه‌اش این است که جوامع اسلامی، کشورهای اسلامی، دولت‌های اسلامی، اقوام اسلامی، مذاهب اسلامی، علیه هم دست به تعرّض نزنند، با هم معارضه نکنند، به یکدیگر ضربه نزنند؛ این قدم اوّل است. البته بالاتر از این، این است که دنیای اسلام علاوه بر اینکه به یکدیگر ضربه نمی‌زنند، در مقابل دشمن مشترک هم دست به دست هم بدهند، اتحاد واقعی و کافی داشته باشند، از یکدیگر دفاع کنند. این هم یک قدم بالاتر است؛ از این بالاتر هم این است که کشورهای اسلامی، ملت‌های اسلامی هم‌افزایی کنند. کشورهای اسلامی از لحاظ علمی، از لحاظ ثروت، از لحاظ امنیت، از لحاظ قدرت سیاسی در یک سطح نیستند، می‌توانند به یکدیگر کمک کنند، هم‌افزایی کنند، مرحله بالاتر هم این است که همه دنیای اسلام متحده بشوند در جهت رسیدن به تمدن نوین اسلامی. (حسینی خامنه‌ای^۲، ۱۳۹۸/۰۸/۲۴)

ایشان اتحاد را یک حکمت الهی دانسته که منافع کشورهای اسلامی را تأمین می‌کند و بسیاری خونریزی‌ها، جنگ‌ها و مسائل دنیای اسلام را ناشی از عدم توجه به این حکمت الهی می‌دانند: همه کشورهای اسلامی از تفرقه ضرر می‌کنند و همه آنها از اتحاد سود می‌برند. اتحاد کشورهای اسلامی، نزدیک شدن اینها، به کارنبردن نیروها یشان علیه یکدیگر، به نفع خود

^۱پیام به حاج حاج بیت‌الله الحرام

^۲بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی

نشریه دولت پژوهی ایران معاصر دانشگاه جامع امام حسین (علیه السلام)

کشورهای متّحد است، امروز ما در داخل دنیای اسلام دچار مشکلیم، دچار خونریزی هستیم؛ جراحت‌های خونبار امروز وجود دارد. یمن یک نمونه، مسائل سوریه، مسائل عراق، مسائل شمال آفریقا، مسائل گوناگونی که انسان مشاهده می‌کند در دنیای اسلام، همه نشانه‌های وجود اختلاف و وجود دعوا است، و این به ضرر اسلام است. (حسینی خامنه‌ای^۱، ۱۳۹۶/۰۴/۰۵)

مقام معظم رهبری (مدظله) براین باورند داشتن همکاری متنوع باعث وحدت می‌شود: جهان اسلام باید عوامل تفرقه را بزداید. وحدت علمای دین، راه حل‌های اسلامی برای سبک زندگی نوین اسلامی را کشف می‌کند. همکاری دانشگاه‌های ما علم و فناوری را ارتقا بخشیده، زیربنایی تمدن جدید را خواهد ساخت. هماهنگی رسانه‌های ما فرهنگ عمومی را از ریشه اصلاح خواهد کرد. ارتباط نیروهای مسلح ما جنگ و تجاوز را از همه منطقه دور خواهد کرد. ارتباط بازارهای ما، اقتصاد کشورهای ایمان را از سلطه کمپانی‌های غارتگر بیرون خواهد آورد. رفت و آمد و سفرهای مردم ما، هم‌زبانی و همدلی وحدت و دوستی به ارمغان خواهد آورد. (حسینی خامنه‌ای^۲، ۱۳۹۸/۱۰/۲۷)

جهان اسلام امروز شاهد چالش‌های متعددی است. اما وجود زمینه‌های همگرایی در موضوع وحدت اسلامی، اندیشمندان اسلامی را به شکل‌گیری اتحاد جهان اسلام و حل این چالش‌ها امیدوار کرده است. مقام معظم رهبری (مدظله) بر نقش اتحاد کشورهای اسلامی بر حل مسئله فلسطین، جنگ یمن، کشمیر، لیبی و... اشاره دارند:

علاج مسئله فلسطین و فاجعه جنگ یمن، با وحدت امت اسلامی به نظر ما هفتة وحدت خیلی مهم است و اتحاد مسلمانان درمان بسیاری از دردهای امت اسلامی است. مشکلات دولت‌های اسلامی و ملت‌های اسلامی - گرفتاری زیاد است دیگر، از کشمیر تا لیبی، همین طور که نگاه کنید، همه‌جا گرفتاری هست - این گرفتاری‌ها به برکت اتحاد مسلمان‌ها بر طرف خواهد شد. (حسینی خامنه‌ای^۳، ۱۳۹۹/۰۸/۱۳)

ایشان در دیدار شرکت کنندگان در مسابقات بین‌المللی قرآن کریم بر آسیب‌های عدم اتحاد مسلمانان و سوءاستفاده‌های دشمنان آنها بهویژه رژیم صهیونیستی اشاره می‌کنند:

۱- اینات در دیدار مستولان نظام و سفرای کشورهای اسلامی

۲- خطبه‌های نماز جمعه تهران

۳- اینات در سخنرانی تلویزیونی به مناسبت سالروز ولادت پیامبر اعظم(ص) و امام صادق(ع)

امروز اتحاد و اتفاق بین مسلمانان، يك فريضه فوري است. بيينيد از جنگ و اختلاف چه مفاسدي به وجود می آيد؛ بيينيد در دنيای اسلام، تروریسم کور به بهانه اختلافات مذهبی، چه فجایعی به راه می اندازد؛ بيينيد با اين اختلافاتی که بين ما مسلمانان به وجود آوردن، رژيم صهيوسيتي غاصب چه نفس راحتی می کشد. هر وقتی کشورهای اسلامی و ملت های اسلامی بخواهند به هم نزديک شوند، يك توطئه ای درست می کنند، يك حادثه ای به وجود می آورند.

(حسيني خامنه‌اي^۱، ۱۴۹۲/۰۳/۱۸)

ايشان با تأکيد بر اتحاد و همافرايي دنيای اسلام، نقش آمريكا و صهيوسيت ها در اختلافات، دعواها، جنگ و خونريزي دنيای اسلام و ايجاد حاشيه امن برای رژيم صهيوسيتي را مطرح می کنند:

این اتحاد را بایستی ما انجام بدھیم، همافرايي کنیم، به يكديگر کمک کنیم، نیروهایمان را به کمک هم بفرستیم. این ستیزه گری هایی که معمول شده است - که بیشتر هم دست آمريكا و صهيوسيت ها در میان است؛ آنها هستند که دارند اختلاف ايجاد می کنند - بایستی متوقف بشود و نگذاريم برای رژيم صهيوسيتي، با اين کارها حاشيه امن درست کنند. يكی از آرزو های دشمنان دنيای اسلام، اين است که در داخل دنيای اسلام، اختلافات، دعواها، جنگ و خونريزي وجود داشته باشد، برای اينکه حاشيه امنی برای صهيوسيت ها درست بشود. (حسيني خامنه‌اي^۲، ۱۴۹۶/۱۰/۲۶)

مقام معظم رهبری بر تأثير نقش های دشمنان دنيای اسلام بر دوری مسلمان از يكديگر اشاره داشته و مصلحت و منافع آينده کشورهای اسلامی را در اتحاد اسلامی دانسته اند؛ لكن آنچه امروز در درجه اوّل اولويّت برای دنيای اسلام قرار دارد، وحدت است. ما مسلمان ها خيلي از هم دور شديم؛ سياست ها در اين زمينه، تلاش متأسفانه موقفی انجام دادند که مسلمان ها را، دلهای گروه های مُسلم را از يكديگر جدا کنند. امروز به وحدت احتجاج داريم. اگر ملت های کشورهای اسلامی در همه اين منطقه وسیع - که يك کسر بسیار بزرگی از جمیعت دنيا را تشکيل می دهنند - نه در جزئیات، [بلکه] در جهت گیری های کلی با يكديگر همراه باشند، دنيای اسلام به

^۱بيانات در دیدار شركت‌کنندگان در مسابقات بين المللی قرآن کريم

^۲بيانات در دیدار شركت‌کنندگان در کنفرانس اتحاديه بين المجالس سازمان همکاری اسلامي

اوج ترقی و تعالیٰ خواهد رسید؛ [اینکه] در مسائل کلی کنار هم دیده بشوند؛ همین دیده شدن در کنار هم تأثیر دارد. ما سیاست خارجی خودمان را مبتنی کردیم بر دوستی و برادری و ارتباط با همهٔ کشورهای مسلمان و کشورهای منطقه از همسایه و غیر همسایه؛ این سیاست ما است؛ ما همین جور هم عمل کردیم، همین جور هم در آینده عمل خواهیم کرد. امروز باید همهٔ مسلمانان در اقصی نقاط عالم، به امت اسلامی بیندیشند، به وحدت اسلامی بیندیشند؛ اگر ما به امت اسلامی فکر کردیم، منافع کشورهایمان هم تأمین خواهد شد. مصلحت دشمن این است که ما را از هم جدا کند. (حسینی خامنه‌ای^۱، ۱۳۹۳/۱۰/۱۹)

مقام رهبری با اتخاذ دیپلماسی وحدت اسلامی نظام سیاسی امنیتی جدیدی را بر مبنای امنیت دستهٔ جمعی و با تأکید بر هویت اسلامی مشترک ترسیم می‌کند. بر اساس چنینی بینشی می‌توان توسعه روابط دفاعی و امنیتی اهداف و اولویت این نوع همکاری را در تفکر راهبردی حضرت امام خامنه‌ای در حوزهٔ منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای تبیین نمود.

از مجمع تقریب مذاهب اسلامی در این برهه خطیر و حساس انتظار می‌رود با بهره‌گیری از تجربیات ارزشمند گذشته و نیز خلاقیت و ابتکارات موردنیاز شرایط کنونی، با همکاری و همدلی نخبگان جهان اسلام بهویژه اندیشمندان حوزهٔ و دانشگاه «دیپلماسی وحدت اسلامی» را راهبرد خود قرار داده و پایه‌گذاری تشکیل امت واحد اسلامی را در مقابل اردوگاه استکبار به عنوان چشم‌انداز آینده ترسیم نماید. (حسینی خامنه‌ای^۲، ۱۳۹۱/۰۴/۲۶)

ایشان در دیدار کارگزاران حج بحث فرهنگ‌سازی که یکی از مولفه‌های گسترش روابط می‌دانند:

من حالا در این [مطلوبی] که عرض می‌کنم خب بارها گفته‌ایم این مسائل را اصراراًم بر این است که مسئولان محترم حج در این زمینه‌ها فرهنگ‌سازی کنند. کاری کنید که تا اسم حج می‌آید، تا اسم کعبه معظمه می‌آید، آن جوان امروزی ما این مقاهم به ذهنش خطور کند: مفهوم تمدن‌سازی، مفهوم اتحاد جهانی، مفهوم نگاه فرامرزی و بین‌المللی، مفهوم رفع تمایز و مانند اینها به ذهنش بیاید. فرهنگ‌سازی در این زمینه‌ها باید انجام بگیرد (حسینی خامنه‌ای^۳، ۱۴۰۲/۰۲/۲۷)

۱. این بیانات در دیدار مستولان نظام و میهمانان بیست و هشتمین کنفرانس بین‌المللی وحدت اسلامی

۲. انتصاب حجت‌الاسلام والمسلمین اراکی به سمت دبیرکلی مجمع تقریب مذاهب اسلامی

۳. این بیانات در دیدار کارگزاران حج

۳-۴- استناد بالادستي

از مجموع منويات امام خميني (ره) و مقام معظم رهبری (مدظله) در رابطه بالگوي امنيت دسته جمعي می توان به اين جمعبندی رسيد به زوايا و ابعادي از امنيت دسته جمعي اشاره شده است؛ اين جهت گيري را می توان در قریب بهاتفاق استناد بالادستي که به تأييد و تصويب رهبران انقلاب اسلامي رسيد است موردنوجه و کنکاش قرار دارد. در اين برنامه ها هم می توان به الگوي امنيت دسته جمعي ذكر شده در اين استناد توجه کرد و هم می توان به نشانه هايي دال بر تلاش جهت شكل گيري ترتيبات دفاعي - امنيتي جمعي را مشاهده نمود. آنچه مسلم است استناد ذيل از نظر درجه اعتبار و قابلیت استناد و قدرت تبيين کنندگی ماهیت و سياست جمهوري اسلامي ايران قبل تردید يا چالش نیستند؛ البته بدیهی است امکان تفسير منابع فوق در حدی که ظواهر آنها را تغيير ندهد و صرفاً برای کشف و توضیح بيشتر زوایای پنهان آنها باشد قابل پذيرش و مورد استفاده می باشد؛ بنابراین ما در اين بخش با روش تحليل و تفسير متن به بررسی و تفسير اصول، بندها، مواد و نظرات اين منابع می پردازيم.

▪ قانون اساسی جمهوري اسلامي ايران

اصل يازدهم: به حکم آيه کريمه «ان هذه امتکم امه واحده و انا ربکم فاعبدون» همه مسلمانان يك امت اند و دولت جمهوري اسلامي ايران موظف است سياست کلي خود را برا پايه ائتلاف و اتحاد ملل اسلامي قرار دهد و کوشش پيگير به عمل آورد تا وحدت سياسي، اقتصادي و فرهنگي جهان اسلام را تحقق بخشد.

اصل هفتاد و هفتم: عهندامه ها، مقاوله نامه ها، قراردادها و موافقتنامه هاي بین المللی باید به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد.

اصل يك صد و بیست و پنجم: امضای عهندامه ها، مقاوله نامه ها، موافقتنامه ها و قراردادهای دولت ایران با سایر دولت ها و همچنین امضای پیمان های مربوط به اتحادیه های بین المللی پس از تصویب مجلس شورای اسلامی با رئیس جمهور یا نماینده قانونی اوست."

اصل يك صد و پنجاه و دوم: سياست خارجي جمهوري اسلامي ايران بر اساس نفي هر گونه سلطه جوبي و سلطه پذيری، حفظ استقلال همه جانبه و تمامیت ارضی کشور، دفاع از

حقوق همه مسلمانان و عدم تعهد در برابر قدرت‌های سلطه‌گر و روابط صلح‌آمیز متقابل با دول غیر محارب استوار است.

اصل یک‌صد و پنجاه و سوم: هرگونه قرارداد که موجب سلطه ییگانه بر منابع طبیعی و اقتصادی، فرهنگ، ارتش و دیگر شئون کشور گردد منوع است^۱ (مجلس شورای اسلامی^۲ ایران، ۱۳۹۲: ۲۷-۳).

آنچه از تحلیل این اصول می‌توان استبطاط کرد این است که در اصول قانون اساسی می‌توان به مصادیق و ابعادی از این الگو در این سند رسمی دست یافت که حرکت به سمت الگوی امنیت دسته‌جمعی را تسهیل می‌کند، مثلاً در "اصل ۱۱" (دولت‌کشور) جمهوری اسلامی ایران موظف است که سیاست کلی خود را برابر ائتلاف و اتحاد ملل اسلامی قرار دهد که این ائتلاف می‌تواند در قالب الگوی امنیت دسته‌جمعی باشد. در اصول ۷۷ و ۱۲۵ قانون گذار امکان برقراری رابطه با کشورهای دیگر در قالب قرارداد، پیمان، عهدنامه وغیره را فراهم کرده است، در اصل ۱۵۲ روابط صلح‌آمیز با دول غیر محارب در سیاست خارجی جمهوری اسلامی لحاظ شده است و در اصل ۱۵۳ قانون گذار اجازه برقراری قراردادی که موجب سلطه ییگانه بر منابع طبیعی و اقتصادی، فرهنگ، ارتش و دیگر شئون کشور نباشد را فراهم کرده است.

▪ سند چشم‌انداز بیست‌ساله جمهوری اسلامی ایران

بند هفتم: الهام‌بخش، فعال و مؤثر در جهان اسلام با تحکیم الگوی مردم‌سالاری دینی، توسعه کارآمد، جامعه اخلاقی، نوآندیشی و پویایی فکری و اجتماعی، تأثیرگذار بر همگرایی اسلامی و منطقه‌ای بر اساس تعالیم اسلامی و اندیشه‌های امام خمینی (ره).

بند هشتم: دارای تعامل سازنده و مؤثر با جهان بر اساس اصول عزت، حکمت و مصلحت (مجلس شورای اسلامی ایران، ۱۳۹۲: ۱).

آنچه که در بند هفتم می‌تواند به عنوان مصدقی از الگوی امنیت دسته‌جمعی مورد توجه قرار بگیرد نقش تأثیرگذار بر همگرایی اسلامی و منطقه‌ای است که جمهوری اسلامی ایران در قالب الگوی امنیت دسته‌جمعی می‌تواند به این هدف سند چشم‌انداز جامعه عمل بپوشاند. همچنین در رابطه با بند هشتم می‌توان گفت ایران هنگامی از حیات ثبت شده برخوردار می‌گردد که بتواند

¹ <http://parliran.ir/index.aspx?siteid=1&siteid=1&pageid=219>

² <http://parliran.ir/index.aspx?siteid=1&pageid=220>

به عنوان بازيگری فعال در چارچوب اصول و قواعد تعریف شده منطقه‌ای و نظام بین‌الملل عمل کند به اين منظور گسترش همکاری‌های دوجانبه، منطقه‌ای و بين‌المللی و هم زیستی فعال با جهان و بيرون رفتن از انزوا با سرلوحه قراردادن اصول عزت، حکمت و مصلحت از مهم‌ترین راهکارها برای دستیابی به هدف‌های سند چشم‌انداز است.

▪ برنامه‌های پنج ساله توسعه کشور

برنامه پنج ساله دوم

بخش دوم - خط مشی‌های اساسی: تأکید بر صادرات و بازاریابی در بخش صنایع دفاعی و نیز مشارکت با کشورهای دوست جهت اجرای طرح‌ها و پروژه‌های مورد لزوم و با توجه به آمایش سرزمین و شرایط منطقه‌ای. رعایت عزت، حکمت و مصلحت کشور در سیاست خارجی از طریق:

- ۱) تقویت روابط حسنی با همسایگان، دور نمودن تشنج از مرزها، گسترش همکاری‌های منطقه‌ای و قاره‌ای.

- ۲) توسعه و تقویت روابط فرهنگی، سیاسی و اقتصادی و تجاری با کشورهای اسلامی دوست و اکو"

(مجلس شورای اسلامی ایران، ۱۳۹۲، ۱۰).

در برنامه پنج ساله دوم به صراحت به الگوی امنیت دسته جمعی اشاره نشده است؛ اما می‌توان به ابعادی از این الگو دست یافته که در بخش خط مشی‌های اساسی این برنامه لحاظ شده است؛ در این بخش قانون‌گذار راه‌های رعایت اصل عزت، حکمت و مصلحت در سیاست خارجی را در برنامه‌های چون تقویت روابط حسنی با همسایگان، گسترش همکاری‌های منطقه‌ای و توسعه و تقویت روابط با کشورهای دوست می‌داند که یکی از راه‌های اجرای این اهداف حرکت در جهت سازوکارهای چون الگوی امنیت دسته جمعی است.

برنامه پنج ساله سوم:

فصل ۲۳ - امور عمومی سیاست داخلی و روابط خارجی: ماده ۱۸۴ - به منظور تنظیم سطح روابط جمهوری اسلامی ایران با کشورهای جهان و مجتمع بین‌المللی، دولت مکلف است بر اساس گزارش جامعی که وزارت امور خارجی از فعالیتهای برون مرزی دستگاههای اجرائی و همکاری و عضویت آنها در سازمانهای بین‌المللی و منطقه‌ای تهیی و ارائه می‌کند، در مورد ادامه

و یا قطع فعالیت دستگاههای اجرائی در خارج از کشور و سطح آن و وضعیت عضویت وزارت‌خانه‌ها، سازمانها، شرکتهای دولتی و نهادهای انقلابی در مجتمع منطقه‌ای و بین‌المللی اتخاذ تصمیم کند.

ماده ۱۸۶ - وزارت امور خارجه موظف است با بهره گیری از نظرات کلیه دستگاههای ذیربطری راهبردهای مناسب را برای اجرای دقیق سیاست‌های کلی ذیل تهیه و جهت تصویب در سال اول برنامه سوم به شورای عالی امنیت ملی ارائه نماید: گسترش همکاریهای دوچاره، منطقه‌ای و بین‌المللی، ادامه پرهیز از تشنیج در روابط با کشورهای غیر متخصص، بهره گیری از روابط برای افزایش توان ملی، مقابله با افزونخواهی کشورهای متخصص، تلاش برای رهایی از حضور بیگانگان، مقابله با تک قطبی شدن جهان، حمایت از مسلمانان و ملت‌های مظلوم، تلاش برای ایجاد نزدیکی بیشتر میان کشورهای اسلامی و تلاش برای اصلاح ساختار سازمان ملل^۱(مجلس شورای اسلامی^۱ ایران، ۱۳۹۲: ۶۸-۶۹).

در برنامه پنج ساله سوم توسعه نشانه‌هایی از حرکت به سمت سازوکارهای امنیت دسته‌جمعی لحاظ شده است آنچه از ماده ۱۸۴ فصل ۲۳ می‌توان استنباط کرد این است که همکاری و عضویت جمهوری اسلامی ایران در سازمان‌های بین‌المللی مورد اشاره و توجه واقع شده است همچنین در ماده ۱۸۶ وزارت امور خارجه موظف شده است برای اجرای دقیق سیاست‌های چون گسترش همکاریهای دوچاره، منطقه‌ای و بین‌المللی، ادامه پرهیز از تشنیج در روابط با کشورهای غیر متخصص، بهره گیری از روابط برای افزایش توان ملی و تلاش برای ایجاد نزدیکی بیشتر میان کشورهای اسلامی راهبردهای مناسبی را اتخاذ کند که از جمله این راهبردها تلاش برای شکل گیری سازوکارهای امنیت دسته‌جمعی در سطح منطقه‌ای و جهانی می‌تواند باشد.

برنامه پنج ساله چهارم توسعه

فصل دهم - امنیت ملی: ماده ۱۱۹ - دولت موظف است به منظور ارتقاء امنیت عمومی و انصباط اجتماعی، اقدامهای لازم را برای تحقق موارد ذیل به عمل آورد:

ب - توسعه خطوط مواصلاتی، راههای مرزی و ارتقای مراودات و تبادل اطلاعات با کشورهای منطقه و همسایگان به منظور مهار جرائم، فاچاق کالا و مواد مخدر، تردد غیرمجاز و

¹<http://parliran.ir/index.aspx?siteid=1&pageid=224>

خرابکاری، در قالب توافقنامه‌های دوچاره و چندچاره و ترتیبات امنیت دسته‌جمعی (مجلس شورای اسلامی ایران^۱، ۱۳۹۲: ۱۱۵).

تنها سند و برنامه‌ای که در جمهوری اسلامی ایران به طور مستقیم به الگوی امنیت دسته‌جمعی اشاره کرده است برنامه پنج ساله چهارم توسعه است که در ماده ۱۱۹ دولت را موظف کرده است به منظور ارتقاء امنیت عمومی و انضباط اجتماعی اقداماتی چون اجرای توافقنامه‌های دوچاره و چندچاره و ترتیبات امنیت دسته‌جمعی با کشورهای منطقه و همسایگان را انجام دهد.

برنامه پنج ساله پنجم توسعه

سیاست خارجی

"ماده ۲۱۰ - وزارت امور خارجه موظف است با بهره گیری از نظرات کارشناسان کلیه سازمانها و نهادهای مسئول و به منظور اعتلاء شأن، موقعیت، اقتدار و نقش جمهوری اسلامی ایران و استفاده از فرصت‌های اقتصادی در منطقه و نظام بین الملل و بسط گفتمان عدالت خواهی در روابط بین الملل، سیاستهای مناسب را برای اجرائی نمودن احکام ذیل به مراجعت ذی ربط ارائه دهد.

الف - تنظیم سطح روابط و مناسبات سیاسی، اقتصادی و فرهنگی با کشورهای دارای دیدگاه‌ها و مواضع غیر همسو با جمهوری اسلامی ایران

ب - تلاش برای حضور فعال، مؤثر و الهام‌بخش در مناسبات دوچاره و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی از طریق:

۱ - تدوین نظام جامع تقویت حضور ایران در سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی با دستور کار

مشخص

ج - همکاری با کشورهای منطقه و اسلامی و نیز استفاده از سایر ظرفیت‌های اقتصادی، حقوقی، سیاسی، فرهنگی، رسانه‌ای و بین‌المللی برای کاهش حضور نظامی بیگانگان در منطقه

د - تقویت روابط حسن‌به با همسایگان، اعتمادسازی، تنشی‌زدایی و همگرایی با کشورهای منطقه و اسلامی بهویژه حوزه تمدن ایران اسلامی (مجلس شورای اسلامی ایران^۲، ۱۳۹۲: ۷۴-۷۵).

در برنامه پنجم توسعه، در بخش سیاست خارجی ماده ۲۱۰ زوایا و ابعادی از الگوی امنیت

دسته‌جمعی اشاره شده است در این ماده وزارت خارجه موظف شده است که سیاست‌های چون

¹ <http://parliran.ir/index.aspx?siteid=1&pageid=2941>

² <http://parliran.ir/index.aspx?siteid=1&pageid=3362>

تقویت و حضور فعال در مناسبات دوچاره، سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی، همکاری با کشورهای منطقه و اسلامی و تقویت روابط حسنی با همسایگان، اعتمادسازی، تنش زدایی و همگرایی با کشورهای منطقه و اسلامی به ویژه حوزه تمدن ایران اسلامی را به منظور اعتلاء شأن، موقعیت، اقتدار و نقش جمهوری اسلامی ایران را اجرا نماید می‌توان گفت از جمله راهبردهای مناسب برای اجرایی کردن این سیاست‌ها تلاش برای شکل‌گیری سیستم الگوی امنیت دسته‌جمعی است.

برنامه پنج ساله ششم:

بخش هیجدهم: سیاسی، دفاعی و امنیتی: ماده ۱۰۵- دستگاه‌های اجرایی و نیروهای مسلح مکلف‌اند، تمامی اقدامات خود در زمینه روابط خارجی را با هماهنگی وزارت امور خارجه انجام دهند. وزارت امور خارجه موظف است نسبت به اجرای موارد ذیل اقدام نماید:

ب- ایجاد بسترها و شرایط سیاسی لازم برای تنويع بخشی و تقویت پیوندهای همه‌جانبه با کشورهای هدف در جهان به ویژه کشورهای منطقه، همسایگان و قدرت‌های نوظهور در چهارچوب سیاست‌های کلی نظام

ج- به کار گیری ظرفیت‌های دیپلماسی رسمی در سطوح دو و چندجانبه برای ایجاد محیط سیاسی و امنیتی با ثبات و پایدار در منطقه؛ (مرکز پژوهش‌های مجلس^۱؛ ۱۳۹۶: ۱۳۸-۱۳۷). در برنامه ششم توسعه در ماده ۱۰۵؛ **بخش هیجدهم: سیاسی، دفاعی و امنیتی؛ قانونگذار این امکان را برای نیروهای مسلح فراهم کرده است که ضمن تقویت پیوندهای همه‌جانبه با کشورهای هدف در جهان، جهت ایجاد محیط سیاسی و امنیتی با ثبات و پایدار تلاش نماید.**

تحلیل

تدابیر عالی ترین مقام هر کشوری، برای نظام سیاسی آن جامعه دارایشان و اهمیت ویژه‌ای است به‌هر حال جایگاه و شخصیت این افراد، به دیدگاه‌های آنها ارزش ویژه‌ای اعطا می‌کند. در جوامعی که این افراد دارای جایگاه تصمیم‌ساز باشند. منویات آنها بیان‌کننده خط‌مشی آن جوامع تلقی می‌گردد. این گونه از افراد با ارائه رهنمودهایی، راهبری جامعه را عهده‌دار بوده و با ایجاد انگیزه و ترغیب و هدایت فعالیت‌ها، در تحقق اهداف و آرمان‌های جوامع تلاش می‌نمایند. افکار و

¹ <https://rc.majlis.ir/fa/law/show/1014547>

ايده‌هایی که واجد خصایص يادشده باشند. بی‌گمان ساختارها و روندهای جامعه را در کنار نخبگان فکری و ابزاری تحت تأثیر قرار خواهند داد. در جمهوری اسلامی ایران امام خمینی (ره) و آیت‌الله خامنه‌ای (مدظله) با توجه به در اختیار داشتن فرماندهی کل قوا، برخورداری از بصیرت و دوراندیشی، شناخت عمیق از شرایط منطقه‌ای و بین‌المللی در عرصه‌های گوناگون به خصوص امنیت دسته جمعی و جهت‌دهی به آن نقش راهبری تعیین کننده‌ای ایفا نموده‌اند. با تأمل و تحلیل در محتوی آراء و اندیشه‌های رهبران انقلاب اسلامی می‌توان به تعابير و نکاتی که نشان‌دهنده نزدیکی و همخوانی دیدگاه‌های ایشان با سازوکار امنیت دسته جمعی است دست یافت. به طور کلی می‌توان تعابير و نکات مدنظر ایشان را در محورهایی چون هم پیمانی و اتحاد ممالک اسلامی، روابط دوستانه با کشورهای اسلامی و منطقه، همکاری دفاعی - امنیتی با کشورهای اسلامی و منطقه، ایجاد مجموعه‌های جدید و حضور فعال و مؤثر در مجموعه‌های فعلی جهان و اتحاد و همکاری کشورهای اسلامی دسته‌بندی کرد. مضاف براین در سیاست‌های کلی جمهوری اسلامی ایران که در اسناد بالادستی به آن اشاره شده است به صورت مستقیم و غیرمستقیم به الگوی امنیت دسته جمعی اشاره شده است که می‌توان به مواردی چون بند هفتم و هشتم سند چشم‌انداز، بخش دوم - خط‌مشی‌های اساسی؛ برنامه پنج ساله دوم، مواد ۱۸۴ و ۱۸۶ در فصل ۲۳ امور عمومی سیاست داخلی و روابط خارجی برنامه پنج ساله سوم، ماده ۱۱۹ فصل دهم امنیت ملی در برنامه پنج ساله چهارم توسعه، ماده ۲۱۰ سیاست خارجی در برنامه پنج ساله پنجم توسعه و ماده ۱۰۵ بخش هیجدهم در برنامه پنج ساله ششم اشاره کرد.

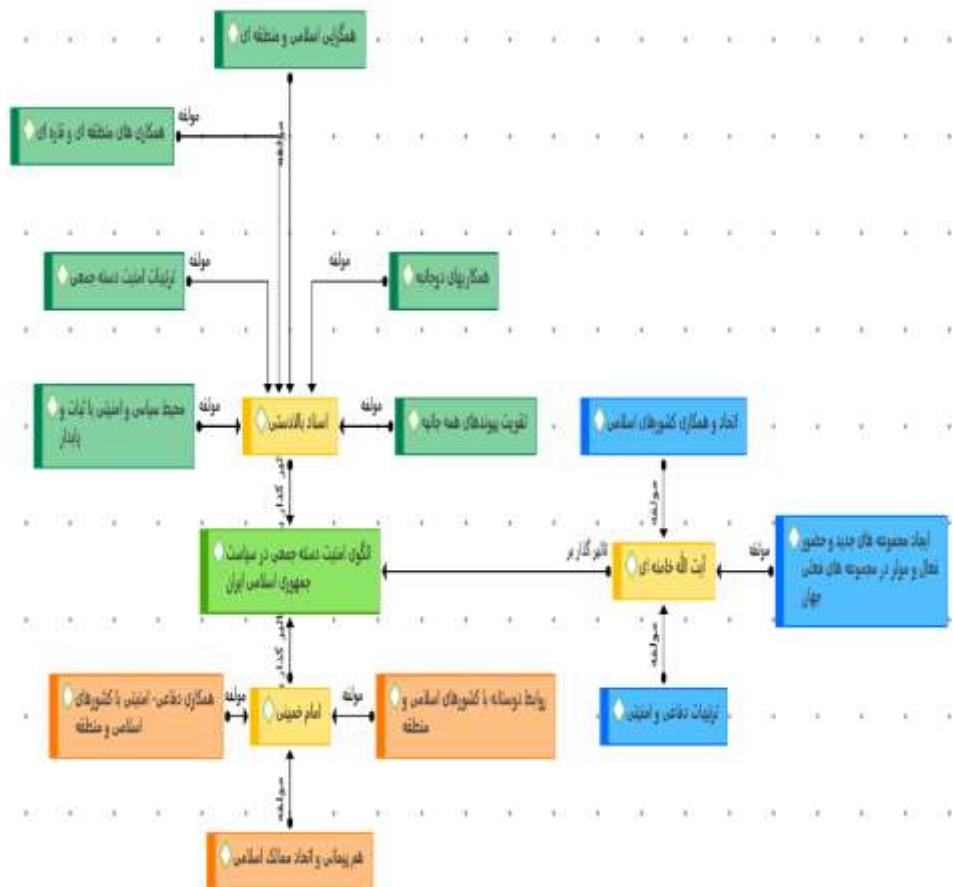
نتیجه‌گیری

امنیت به عنوان یک مفهوم عام تمامی شئونات و ابعاد زندگی انسان را در بر می‌گیرد و با بقای نفس و صیانت از حیات و موجودیت انسان پیوند می‌خورد در واقع امنیت تصمین‌کننده حیات و بقای انسان می‌باشد؛ لذا امنیت جز مهم‌ترین آرمان‌های انسان تلقی می‌شود. در سطح کلان، پدیده امنیت و سیاست‌گذاری امنیتی در ابعاد داخلی و خارجی و کیفیت کسب آن، همواره یکی از دغدغه‌های مهم کشورهای جهان بوده است و هر کشور بر اساس وضعیت جغرافیایی، تجانس ساختاری، همکاری دفاعی - امنیتی، منافع مشترک، افکار عمومی، وضعیت اقتصادی، ایدئولوژی سیاسی،

تهدیدات مشترک و فهم مشترک از امنیت، سعی داشته است تا سیاست امنیتی خود را طراحی و جهت تحصیل امنیت همه جانبه به کار گیرد. برای حفظ امنیت راهکارهایی چون تأسیس نهادهای کنترل کننده فراملی و جهانی، بازدارندگی مبتنی بر توازن قوی، امنیت دسته جمعی، ائتلاف، خلع سلاح و... وجود دارد. امنیت دسته جمعی یکی از انواع نظامهای سیاسی جهانی است که در آن تجاوز هر کشوری به کشور دیگر، به وسیله اجرای دسته جمعی، مجازات‌های اقتصادی و نظامی از سوی تمام کشورهای دیگر پاسخ داده می‌شود. جمهوری اسلامی ایران در محیط پیرامونی خود با چالش‌های امنیتی متعددی روبرو است که به واسطه تحولات و روندهای منطقه‌ای بازتولید می‌شود. علاوه بر این جمهوری اسلامی ایران از منظر منطقه‌ای نیز در حوزه‌ای واقع شده است که هیچ گونه ترتیبات امنیتی پایدار و توافق شده در آن وجود ندارد. به رغم پیشرفت نظامهای امنیت منطقه‌ای در سراسر جهان به ویژه بعد از پایان جنگ سرد و در روند جهانی شدن، هنوز منطقه پیرامونی ایران قادر ترتیبات امنیتی نهادینه شده است باتوجه به چالش‌های امنیتی که متوجه موجودیت جمهوری اسلامی ایران می‌باشد نیاز است که تصمیم‌گیران و سیاست‌گذاران بهترین و نزدیک‌ترین الگوی تأمین امنیت را انتخاب کنند. از واکاوی آراء و اندیشه‌های امام خمینی (ره) مبتنی بر تحلیل محتوی، این نتیجه حاصل می‌شود که ایشان به طور مستقیم به الگوی امنیت دسته جمعی اشاره نکرده‌اند؛ اما با تأمل در آراء و اندیشه‌های ایشان تعابیر و نکات متعددی دیده می‌شود که نشان‌دهنده نزدیکی و همخوانی دیدگاه امام خمینی (ره) به سازوکار امنیت دسته جمعی است از جمله این نکات و محورهایی که در این نوشتار مشخص شده‌اند می‌توان به مفاهیمی چون اتحاد و هم پیمانی با تمام دول اسلامی در سراسر جهان در مقابل صهیونیست، نزدیکی هرچه بیشتر به ملت‌ها، حفظ امنیت منطقه خلیج فارس با سایر مردم منطقه، انعقاد قراردادهای موافق منافع و مصالح ملت، تشکیل ارتش دهها میلیونی با کشورهای اسلامی و روابط دوستانه با کشورهای اسلامی و منطقه اشاره کرد. با تأمل در کلام و آراء مقام معظم رهبری این نتیجه حاصل می‌شود که ایشان هم صراحتاً به الگوی امنیت دسته جمعی اشاره نکرده‌اند لکن کد ها و نشانه‌های دال بر حرکت‌هایی دسته جمعی و تسهیل حرکت به سمت سیستم امنیت دسته جمعی در آرا و بیانات ایشان قابل توجه است که می‌توان به ابعاد و کدهایی مانند امنیت خلیج فارس بر دوش ملت‌های منطقه است، تشکیل و حضور در مجموعه‌های متناسب از کشورهای اسلامی و منطقه‌ای، اتحاد و

همکاری امت اسلامی و دولت‌های اسلامی، همگرایی دنیای اسلام، پیمان مشترک دفاعی با کشورهای حوزه خلیج فارس و پرداختن به همکاری‌های منطقه‌ای مانند اکو و شانگهای اشاره کرد. مضاف براین در استناد بالادستی به طور مستقیم به الگوی امنیت دسته جمعی اشاره کرده است در این برنامه‌ها دولت را موظف شده است به منظور ارتقای امنیت اقداماتی چون اجرای توافقنامه‌های دوچانبه و چندچانبه و ترتیبات امنیت دسته جمعی با کشورهای منطقه و همسایگان را انجام دهد.

جايگاه الگوي امنيت جمعي در سياست جمهوري اسلامي ايران

فهرست منابع

- ارگانسکی، ای. اف. ک(۱۳۴۸) سیاست جهان، ترجمه حسین فرهودی، تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب بوزان، باری(۱۳۷۸) مردم، دولت ها و هراس، ترجمه: پژوهشکده مطالعات راهبردی، تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی حافظنیا، محمدرضا (۱۳۸۵) اصول و مفاهیم ژئوپلیتیک، مشهد: انتشارات پاپلی وابسته به پژوهشکده امیرکبیر حسینی خامنه‌ای، سید علی (۱۴۰۲-۱۳۶۸) بیانات، پیام ها، ابلاغیه، سایت رهبری <http://farsi.khamenei.ir> عبدالله خانی، علی(۱۳۸۹) نظریه های امنیت، تهران: مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین المللی ابرار معاصر تهران. کرمی، جهانگیر(۱۳۷۳) مطالعه سیستم امنیت دسته جمعی در منطقه خلیج فارس، مجله سیاست دفاعی، سال دوم، شماره یکم ماندل، رابرت (۱۳۸۷) چهره متغیر امنیت ملی، ترجمه: پژوهشکده مطالعات راهبردی، تهران: مجتمع جهانی اهل بیت مشیرزاده، حمیرا و نبی الله ابراهیمی (۱۳۸۹) تحول مفاهیم در روابط بین الملل(مجموعه مقالات)، تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی. مورگتا، هانس.جی.(۱۳۷۴) سیاست میان ملت ها، ترجمه: حمیرا مشیرزاده، تهران: انتشارات وزارت امور خارجه موسوی خمینی، روح الله(امام خمینی(ره)) (۱۳۷۹)، صحیفه نور: جلد اول، دوم، چهارم، پنجم، هشتم، نهم، شانزدهم، هیجدهم و بیستم، چاپ سوم، تهران، سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موسوی شفاهی، سید مسعود (۱۳۸۷) مجموعه مقالات سیاست خارجی توسعه گرا، تهران: انتشارات مرکز تحقیقات استراتژیک. هادی‌پور، میثم، حافظنیا، محمدرضا (۱۳۹۷) تعیین الگوی رفتاری تأمین امنیت جمهوری اسلامی ایران با استفاده از مدل ویکور vikor، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، دوره ۳۳ شماره ۳ هادی‌پور، میثم (۱۳۹۱) چالش های ایران در جهان اسلام با تأکید بر توهمندی ژئوپولیتیکی هلال شیعی، تهران: همایش ژئوپلیتیک شیعی Gleason, Gregory, marat shaihutdinov (2005) Collective Security and Non-State Actors in Eurasia, International Studies Perspectives (2005) 6, 274–284. Kupchan, Charles A. and Clifford A. Kupchan (1995) The Promise of Collective Security, International Security, Vol. 20, No. 1 (Summer, 1995), pp. 52-61 Luciani, Giacomo(1989),The Economic Content of security.journal of Public policy,8/2 moodie, Michael(2000)cooperative security: Implications for national security and International Relation, unlimited release.sand98-0505/14, Jnuary Thompson, Kenneth W. (1953). "Collective Security Reexamined". American Political Science Review. 47 (3): 753–772.